

Egypten (FN's Menneskerettighedskomités sagsnr.: 2343/2014)

”Flygtningenævnet bemærker indledningsvis, at FN’s Menneskerettighedskomités udtalelse af 3. september 2015 ikke er retligt bindende, og at det således også efter sagens genoptagelse tilkommer de kompetente danske myndigheder at træffe afgørelse, om ansøgeren kan sendes tilbage til Egypten.

Ansøgeren er etnisk araber og muslim af trosretning fra Egypten. Ansøgeren har tilknytning til [fodboldfanklubben A], som ifølge ansøgeren har støttet præsidentkandidaten [...], men han har ikke i øvrigt været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han som følge af sin tilknytning til [fodboldfanklubben A] er efterstræbt af de egyptiske myndigheder og risikerer dødsstraf. Han er ansvarlig for administrationen af fanklubbens Facebook- og Twitterkonti, og han var med til at stifte fanklubben, der ifølge ansøgeren af de egyptiske myndigheder anses for at være en terroristorganisation. Ansøgeren har endvidere henvist til, at han risikerer tilbageholdelse og fængselstraf som følge af, at han er udeblevet fra militærtjeneste.

Udenrigsministeriet har med sit høringssvar af [...] 2016 fremsendt en dom afsagt den [...] 2005 af en egyptisk appelret i en sag anlagt af [et navngivent] parlamentsmedlem og præsident for fodboldklubben [B]. Ved dommen er alle ”Ultras” fanklubber i Egypten og deres aktiviteter blevet forbudt. [Parlamentsmedlemmet], der havde anlagt sagen og appelleret underinstansens dom, havde endvidere nedlagt påstand om, at alle ”Ultras” fanklubberne skulle anses som terroristklubber, men denne påstand blev ikke taget til følge. Retten har således ikke ved dommen knyttet nogen forbindelse mellem [fodboldfanklubben A] og terrorisme eller det Muslimske Broderskab.

Af Udenrigsministeriets høringssvar fremgår i øvrigt, at [fodboldfanklubben A] ikke har udviklet sig til en gruppe med politiske mål, om end nogle tilhængere har været politisk aktive. Det fremgår endvidere, at der ikke foreligger nogen oplysninger om, at tilhængere eller ledere af [fodboldfanklubben A] er blevet retsforfulgt alene som følge af deres forbindelse til [fodboldfanklubben A].

Der er heller ikke hverken i sagens øvrige oplysninger eller i nævnets opdaterede baggrundsoplysninger vedrørende Egypten holdepunkter for, at de egyptiske myndigheder anser [fodboldfanklubben A] for at være en terrororganisation, eller at myndighederne efterstræber [fodboldfanklubben As] ledere eller tilhængere alene som følge af tilknytningen til [fodboldfanklubben A]. De synspunkter, som [parlamentsmedlemmet] og tv-værten [...] er fremkommet med i den egyptiske offentlighed kan ikke føre til en anden vurdering.

Der foreligger oplysninger om, at personer med tilknytning til [fodboldfanklubben A] der har været til stede under uroligheder i forbindelse med fodboldkampe og demonstrationer, i denne sammenhæng er blevet anholdt, men der er ikke oplysninger om anholdelser eller retsforfølgelse alene som følge af tilknytning til [fodboldfanklubben A]. Flygtningenævnet bemærker i den forbindelse, at det af oplysninger i [en avis] [i begyndelsen af] 2014 fremgår, at den af ansøgeren omtalte [C], der har været registreret som ”content creator” på [fodboldfanklubben As] Facebookside, [i begyndelsen af] 2014 blev anholdt som følge af en anmeldelse for overfald på andre fodboldtilhængere under urolighederne på [...] stadion i forbindelse med en fodboldkamp [i

begyndelsen af] 2012, men at han uanset sin rolle hos [fodboldfanklubben A] blev løsladt igen samme aften. Om to andre personer med lignende roller har ansøgeren forklaret, at de har været anholdt, men det skete i forbindelse med et sammenstød med politiet i en lufthavn, hvor 150 fodboldtilhængere, herunder 25 ledere fra Ultras, blev anholdt. Ansøgeren har ifølge sin forklaring ikke selv deltaget i sammenstød med politiet og har ikke været anholdt, og han har ikke bidraget med indhold til [fodboldfanklubben As] side på Facebook. Han må således anses for uprofileret i forhold til de egyptiske myndigheder.

Forklaringen om, at det egyptiske politi fire-fem gange har henvendt sig på moderens bopæl og efterspurgt ansøgeren og efterladt det under sagen fremlagte trusselsbrev, fremstår som konstrueret til lejligheden. Flygtningenævnet finder således, at det efter det ovenfor anførte forekommer utroværdigt, at politiet skulle søge ansøgeren som følge af hans tilknytning til [fodboldfanklubben A], ligesom det fremstår uunderbygget, at personer fra politiet skulle efterlade et trusselsbrev som det omhandlede. Det forekommer endvidere påfaldende, at ansøgerens moder, der ifølge hans forklaring i Flygtningenævnet den [...] 2013 ikke på det tidspunkt var blevet opsøgt af myndighederne, i tiden umiddelbart efter Flygtningenævnets stadfæstelse af Udlændingestyrelsens afslag på asyl og dermed mere end et år efter ansøgerens legale udrejse af Egypten flere gange skulle være blevet opsøgt på bopælen af politiet, der søgte ham. Ansøgerens forklaring om sit kortvarige opslag på Facebook efter afslaget på asyl udgør efter nævnets opfattelse ikke en troværdig forklaring herpå. Nævnet bemærker i den forbindelse, at politiet ifølge ansøgerens forklaring ikke siden har henvendt sig til moderen.

Flygtningenævnet finder sammenfattende, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at han som følge af sin tilknytning til [fodboldfanklubben A] over for de egyptiske myndigheder er profileret på en sådan måde, at han ved tilbagevenden til Egypten risikerer forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.

Vedrørende ansøgerens udeblivelse fra aftjening af militærtjeneste bemærker Flygtningenævnet, at det af høringssvaret fra Udenrigsministeriet fremgår, at ansøgeren som følge heraf risikerer en straf på to års fængsel og/eller en bøde på 200-500 EGP. Flygtningenævnet finder, at dette strafniveau ikke efter danske retstraditioner kan betegnes som uforholdsmæssigt strengt og dermed asylbegrundende.

Flygtningenævnet fastholder på denne baggrund, at en udsendelse af ansøgeren til Egypten ikke vil være i strid med artikel 2 eller 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller artikel 6 eller 7 i FN's konvention om civile og politiske rettigheder, og Flygtningenævnet finder fortsat ikke, at ansøgeren opfylder betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. ”